

BALDERS DØD

fra Ole Pedersen, Nordiske guder og sagnhelte, Dansklærerforeningen 1986

Af alle de ulykker der hændte for guderne, var ingen større end Balders død.

Det skete af og til, at Balder havde nogle triste og tungsindige drømme med onde varsler om sin død. Han fortalte om sine mareridt, og guderne fandt drømmene så alvorlige, at de samledes til rådslagning ved Urds brønd under asketræet Yggdrasils skygge. Det endte med, at Odin sadlede Sleipner og red ud for at finde ud af, hvad Balders drømme betød. Han red nordpå og nedad og standsede først Sleipner, da han var i nærheden af Hels dødsrige. Odin vidste, at der lå en spåkvinde begravet lige uden for gærdet, og hende ville han mane op af jorden. Først klagede hun sig og ville ikke forstyrres i sin grav, men Odins trylleord var stærke, og til sidst fik han halet ud af hende, at der var gjort klar til at modtage Balder i dødsriget hos Hel.

Odin rejste hjem og fortalte ulykkesbudskabet, men aserne nægtede at bøje sig for skæbnen. Frigg tog sagen i sin hånd og drog ud for at få alle ting til at aflægge ed på ikke at ville skade Balder og forvolde hans død. Det lovede ilden, vandet og jorden, alt fra jern til sten og alle planter og dyr. Da guderne nu følte sig på den sikre side blev de kåde og fandt på en leg, hvor de morede sig med at skyde til måls efter Balder. Nogle skød med bue, andre huggede til ham med sværd eller kastede med sten, men alting prellede af på Balder, og han led ingen overlast.

Loke deltog ikke i legen, men han stod og blev misundelig på Balder, fordi han var helt usårlig. Han skabte sig da om til en kvinde og gik hen til Frigg og fortalte om asernes leg. Da lo Frigg, og hun fortalte, at hverken jern eller sten, træ eller noget levende ville sære Balder - det havde alting aflagt ed på. Den forklædte Loke frittede Frigg og spurgte, om virkelig alting i verden havde givet løfte om det. Først svarede Frigg ja, men så føjede hun til, at den eneste undtagelse var en lille urt, der hed mistelten og voksede lige uden for Valhal. Den var så lille, at den ingen skade kunne øre.

25 Loke gik straks hen og plukkede misteltenen, og da han kom tilbage, stod aserne stadig og skød til måls efter Balder. Den blinde Høder stod bagest i kredsen og deltog ikke i legen, for han kunne ikke se, hvor Balder stod. Loke opfordrede Høder til også at udvise Balder den ære, at skyde på ham. „Du kan skyde efter ham med denne kvist, jeg skal nok hjælpe dig med at sigte derhen, hvor Balder står." - Høder ville gerne prøve, og Loke lagde
30 misteltenen på strengen. Høders pil gennemborede Balder, der straks faldt til jorden og var død!

Aserne stod som lammede af overraskelse og sorg og forstod ikke, hvad der var sket. Alle så tavse og fortvivlede på hinanden, og ingen tænkte på at hævne ugerningen. Odin var nok den, der sørgede mest, for ingen vidste som han, hvad guderne havde mistet med
35 Balders død.